

عنوان مقاله:

معماری کاروانسرا در اصفهان نمونه مطالعاتی کاروانسراهای دوره صفوی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس سراسری معماری و مهندسی عمران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ابراهیم ثمین شریفی - دانشجوی دکتری معماری، مدرس دانشگاه آیین کمال ارومیه

نیلوفر حقی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه آیین کمال ارومیه

کمال سعیدی - کارشناس ارشد معماری مدرس دانشگاه آیین کمال ارومیه

خلاصه مقاله:

کاروانسرا ها مهمترین بناهای بین راهی و منزلگاه امن کاروانیان در مسیرهای مهم بازرگانی ، زیارتی ایران بوده اند. عصر صفوی را می بایست دوران طلایی احداث کاروانسراهای بزرگ و رونق تجارت دانست. در این دوران بر تعداد و وسعت کاروانسراها افزوده شد و این بناها نقش مهمی در توسعه تجارت با حمایت از کاروانیان ایفا کردند. ایران در عصر صفوی حلقه ارتباطی مهمی در تردهای بین المللی بود. مسافران زیادی از نقاط مختلف به ایران می آمدند. بعضی نمایندگان سیاسی و برخی بازرگانانی بودند که به دلایل گوناگون از کشورهای مختلف به ایران سفر می کردند. لذا ساخت کاروانسراها که همچون مهمانخانه برای مسافران داخلی و خارجی بود در عصر صفوی امری ضروری به نظر می رسید. چنانکه سلاطین این دودمان این امر مهم را دریافته و دست به ساخت کاروانسراها زدند. در این عهد به ویژه در زمان شاه عباس اول به موازات ساخت و تعمیر راه ها و جاده ها به امر ساخت و ساز کاروانسراها نیز پرداخته شد. در مقاله حاضر برای بررسی کاروانسراهای اصفهان در عهد صفوی ابتدا به تعریف و پیشینه کاروانسرا، ویژگی های معماری آن، وضع کاروانسراها در حکومت صفوی و انواع کاروانسراها به صورت جداگانه پرداخته می شود و سپس مهمترین کاروانسراهای اصفهان در عصر صفوی معرفی و تبیین می گردد.

کلمات کلیدی:

کاروان ، کاروانسرا ، صفویه ، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804612>

